

Abiogenese: Kan leven afkomstig zijn van niet-levende chemicaliën?

Bron: <https://answersingenesis.org/origin-of-life/abiogenesis/>, 22-9-2021

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Naturalistische evolutionisten hebben het nodig dat leven voortkomt uit niet-leven – dat echter nooit is waargenomen en antithetisch is voor Gods geschiedenis van het universum in Genesis.

Abstract

Het naturalistische (evolutionaire) wereldbeeld beweert dat leven is ontstaan uit niet-levende chemicaliën. Dat eerste organisme, wat het ook moet geweest zijn (meestal verondersteld een soort micro-organisme te zijn dat in de buurt van hydrothermale zeeoever leeft), gaf uiteindelijk aanleiding om onze veronderstelde evolutionaire voorouder te zijn. Dit organisme wordt vaak *LUCA* (Last Universal Common Ancestor) genoemd, en het zou aanleiding hebben gegeven tot alle andere levensvormen op aarde - archaebacterieel, bacterieel, schimmel, plant, dier en mens. Uit de Bijbel weten we echter dat God de Schepper van al het leven is. Hij creëerde bovennatuurlijk de oorspronkelijke plantensoorten op dag drie, de oorspronkelijke zee- en vliegende soorten op dag vijf, en de oorspronkelijke landdiersoorten en mensen op dag zes. Wat micro-organismen betreft, krijgen we hun scheppingsdatums niet, maar het is redelijk om te vermoeden dat ze zijn gemaakt op dezelfde dag dat het bioom¹ waarin ze leven is gemaakt (bijvoorbeeld bodembacteriën op dag drie, micro-organismen op waterbasis op dag vijf, dierlijke en menselijke darmbacteriën op dag zes, enz.). In ieder geval zijn ze allemaal gemaakt binnen een tijdsbestek van maximaal zes dagen. En aangezien God zijn bovennatuurlijke creatieve handelingen aan het einde van de zesde dag beëindigde, zouden we niet verwachten dat er leven vandaag wordt geschapen, behalve door de normale processen die God tijdens de scheppingsweek heeft ingesteld, d.w.z. zich voortplanten naar hun soort.

Waar kwam het idee van abiogenese (of spontane generatie) vandaan?

Het idee dat het leven spontaan kan genereren uit niet-leven gaat minstens zo ver terug als de filosofen van het oude Griekenland, waarschijnlijk tot Anaximander (610-546 v.Chr.) of mogelijk zelfs zijn mentor Thales (ca. 623-545 v.Chr.). Latere Griekse filosofen, zoals bijvoorbeeld Aristoteles (384-322 v.Chr.), geloofde dit ook en hij schreef: “Het is keer op keer in de klassieke talen vastgelegd dat bijen worden gegenereerd in de lichamen van verrotte ossen. . . . Andere insecten komen niet voort van levende afkomst, maar worden spontaan gegenereerd: sommige uit dauw vallen op bladeren, normaal gesproken in de lente, maar niet zelden in de winter wanneer er mooi weer en zuidelijke winden zijn geweest; anderen groeien in bedervende modder of mest, anderen in hout, groen en droog; sommige in het haar van dieren . . . bepaalde vissen ontspringen ofwel uit modder en zand, hetzij uit de vuile materie die opstijgt als schuim” en palingen “groeien spontaan in modder en in vochtige grond; in feite zijn palingen soms uit regenwormen gekomen en bij andere gelegenheden zijn ze zichtbaar geworden toen de regenwormen werden opengelegd door te schrapen of te snijden. Dergelijke regenwormen worden zowel in de zee als in rivieren aangetroffen, vooral waar er vergane materie is; in de zee op plaatsen waar zeewier in overvloed is, en in rivieren en moerassen in de buurt van de rand; want het is dicht bij de rand van het water dat zonnewarmte zijn belangrijkste kracht heeft en verrotting veroorzaakt”.^[1]

¹ Bioom: vegetatiezone.

De langzame dood van spontane generatie

De Italiaanse arts Francesco Redi bedacht in 1668 een aantal experimenten, die allemaal op dezelfde conclusie wijzen: als vliegen worden weggehouden van rot vlees, ontwikkelen zich geen maden. Op vlees dat aan vliegen wordt blootgesteld, ontwikkelen eieren, die door vliegen worden gelegd, zich echter tot maden. Hij testte de spontane creatie van maden door vers vlees in elk van de twee verschillende containers te plaatsen. De ene flacon werd opengelaten en de andere was bedekt met een gaasachtige kaasdoek. Dagen later, nadat het vlees van beide was verrot, bevatte de open flacon maden, terwijl de afgedekte flacon geen maden had. Redi had met succes aangetoond dat de maden afkomstig waren van vliegeneieren.[2] Maar de Franse natuuronderzoeker Georges-Louis Leclerc De Buffon en de Engelse microscopist John T. Needham voerden in de jaren 1740 experimenten uit die volgens hen spontane generatie bleken te zijn (omdat ze hun vloeistoffen inadequaat hadden verwarmd en lucht in hun bouillon hadden gelaten). Maar de Italiaanse fysioloog Lazzaro Spallanzani toonde aan dat, door de vleesbouillon een uur te koken en de kolven uit de lucht te sluiten, hun experimentele methoden defect waren en hun conclusies bezoedeld. Needham antwoordde dat Spallanzani “de vegetatieve kracht van de getrokken stoffen sterk verzwakte en misschien zelfs vernietigde”.[3] Spallanzani voerde vervolgens latere experimenten uit om overtuigend aan te tonen dat Needhams bezwaren ongeldig waren. Hij verhitte de bouillon drie uur, maar verzegelde de kolven niet en de bouillon werd troebel met micro-organismen. Needham kon niet langer beweren dat hij de vegetatieve kracht door de hittebehandeling had gedood. Toch behield de spontane generatie nog een eeuw aanhangers.

De doodsteek voor spontane generatie

In 1859, (hetzelfde jaar dat *On the Origin of Species* werd gepubliceerd door Darwin), voerde scheppingswetenschapper Louis Pasteur experimenten uit met vleesbouillon die in een kolf werd bewaard met een langwerpige en gebogen nek die stofdeeltjes en andere verontreinigingen strikten voordat ze het lichaam van de kolf konden bereiken. De vleesbouillon binnenin werd nooit troebel. Maar toen de hals van de kolf werd afgebroken, werd de bouillon, die werd blootgesteld aan lucht, uiteindelijk troebel, wat wijst op microbiële besmetting. Pasteur had overtuigend aangetoond dat “spontane generatie” - of wat nu **abiogenese** wordt genoemd - een misleidend idee was. Hij liet zien dat leven alleen uit het leven kan komen: **biogenese**. Ondanks het wetenschappelijke bewijs blijven degenen die het neo-darwinistische naturalistische wereldbeeld accepteren, door blind geloof accepteren dat miljarden jaren geleden niet-levende chemicaliën, door blind ‘vallen en opstaan’ over lange tijdspannes, het uiteindelijk goed hadden en in leven veranderden. Evolutionisten distantieëren deze oorspronkelijke chemische evolutie nu echter van biologische evolutie en beweren dat het afzonderlijke domeinen zijn.

Abiogenese, de nieuwe spontane generatie en de Miller-Urey experimenten

De levenswet of wet van biogenese

Deze wet zegt eenvoudig dat leven slechts kan voortkomen uit leven. Dit is wat observationele wetenschap ons vertelt: organismen produceren andere organismen, naar hun eigen soort. Daar is nooit enige uitzondering op geweest! Bewezen met volgende experimenten:

Francesco Redi (1626 – 1697) bewees in 1668 dat vliegen niet vanzelf ontstaan, maar dat ze door het leggen van eitjes tot stand kwamen – http://en.wikipedia.org/wiki/Francesco_Reddi.

Lazzaro Spallanzani (1729 – 1799) onderzocht in 1768 de theorie van “spontane generatie” van microben. Hij bewees dat microben zich door de lucht verplaatsen en dat ze vernietigd worden door ze te koken – http://en.wikipedia.org/wiki/Lazzaro_Spallanzani.

Louis Pasteur (1822 – 1895). Al in 1668 toonde Francesco Redi aan, dat alleen levende vliegen verantwoordelijk waren voor de vliegen uit kadavers, maar desondanks geloofde men tot aan de ontdekking van Louis Pasteur (1822-1895) in 1860, dat bacteriën vanzelf ontstonden. Het onderzoek van Louis Pasteur toonde aan, dat leven niet kan ontstaan uit “niet-leven”, maar dat alleen levende wezens leven kunnen voortbrengen. – http://nl.wikipedia.org/wiki/Louis_Pasteur. (MV)

Sommige leerboeken bespreken nog steeds de Miller-Urey experimenten van 1953 als bewijs dat abiogenese kan optreden. De neo-darwinistische biologie wordt gedomineerd door een materialistisch dogma, dat aanneemt dat organismen een stuk eenvoudiger zijn dan ze in werkelijkheid zijn. Het leven zelf moet louter chemie zijn. Als je de juiste chemicaliën in elkaar zet, ontstaat er leven. DNA, hoewel duidelijk geavanceerde en gecodeerde informatie, moet ook een product zijn van chemie alleen, als men het evolutionaire paradigma accepteert.

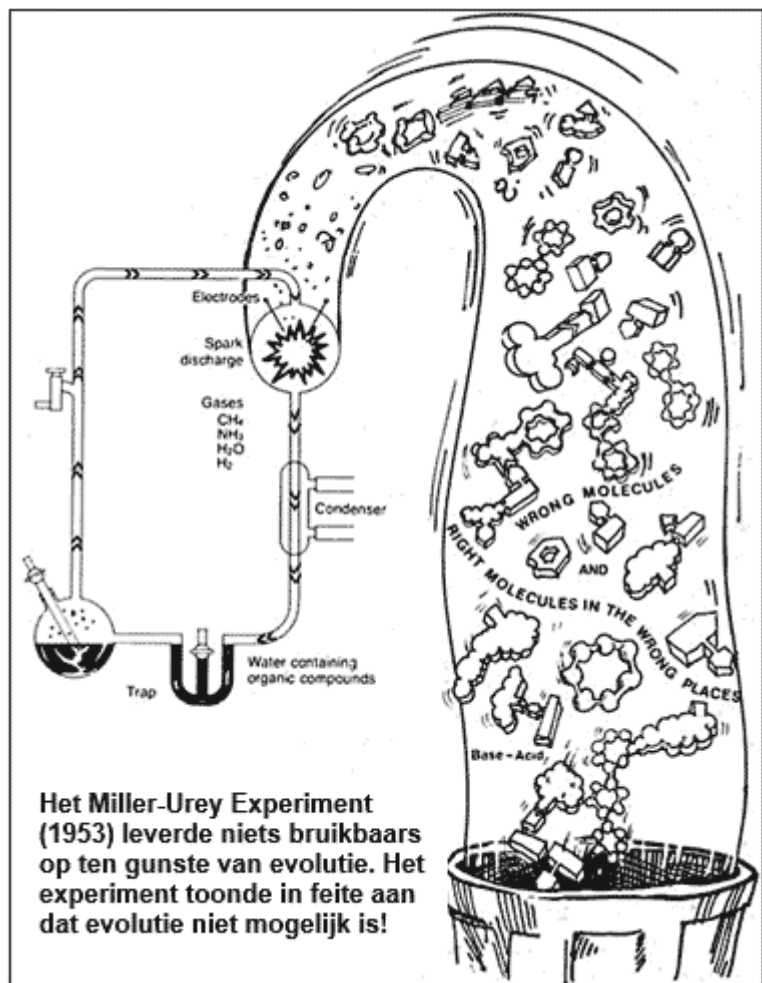
Het Miller-Urey-experiment gebruikte een methaan-ammoniak-waterstof- en wateratmosfeer zonder zuurstof omdat wetenschappers ooit dachten dat de oorspronkelijke atmosfeer van de aarde zuurstof miste (of alleen sporen ervan had) – van zuurstof was bekend dat het schadelijke effecten had op de experimenten die ze uitvoerden.[4] Het geaccepteerde beeld van de vroege atmosfeer van de aarde is echter veranderd. Seculiere wetenschappers denken nu dat het uit zuurstofrijk bestond met wat stikstof, kooldioxide en waterdamp - een meer reactief mengsel dan dat van Miller, dat de ontwikkeling van organische verbindingen sterk zou ontmoedigen.[5] Naast de productie van aminozuren (meestal glycine en alanine), produceerde het Miller-Urey-experiment ook een overvloed aan giftige chemicaliën (cyaniden, koolmonoxide, enz.) die schadelijk zijn voor de aminozuren. Bovendien werden gelijke hoeveelheden van zowel rechts- als linkshandige organische moleculen consequent door de Miller-Urey-procedure geproduceerd.

In leven moeten bijna alle aminozuren die in eiwitten kunnen worden gebruikt linkshandig zijn en bijna alle koolhydraten en polymeren moeten rechtshandig zijn. De tegenovergestelde types zijn niet alleen nutteloos, maar kunnen ook giftig (zelfs dodelijk) zijn voor het leven.[6]

Zelfs na verdere verfijningen in het lab, konden wetenschappers slechts kleine hoeveelheden van minder dan de helft van de 20 aminozuren produceren die nodig zijn voor leven. De vormen van energie die worden gesuggereerd om abiogenese te hebben geïnitieerd, vernietigen in feite de aminozuren die tijdens het proces zijn gevormd. En in zowel het Miller-Urey-experiment als de daaropvolgende bouwden de experimenteerders een val in het apparaat om de gevormde aminozuren te verzamelen om die vernietiging te voorkomen. Een dergelijke val bestond niet in de veronderstelde oeraarde. Bovendien is het feit dat deze aminozuren nu worden verondersteld te zijn gevormd in water, waarvan nu wordt aangenomen door seculiere geologen dat het op de vroege aarde is geweest, zeer problematisch. Zoals de National Academy of Sciences erkent: **“Twee aminozuren komen niet spontaan samen in water. Integendeel, de tegenovergestelde reactie is thermodynamisch begunstigd”**. [7]

Geen levensondersteuning voor abiogenese

Ontwikkelingsbioloog Jonathan Wells gaf openhartig toe: **“We blijven dus diep onwetend over hoe het leven is ontstaan. Toch wordt het Miller-Urey experiment nog steeds gebruikt als een icoon van evolutie, omdat er niets beters is opgedoken. In plaats dat de waarheid wordt verteld, krijgen we de**

misleidende indruk dat wetenschappers empirisch de eerste stap in de oorsprong van het leven hebben aangetoond”.[8]

In plaats van te laten zien hoe een chemisch product plotseling “levend wordt”, toonde het Miller-Urey-experiment (en de daaropvolgende aanpassing van dat experiment) aan dat zelfs intelligente wetenschappers, die state-of-the-art laboratoria en gecontroleerde processen gebruiken, de veronderstelde toevallige chemische evolutie van het leven niet kunnen repliceren. En zelfs als zou worden toegekend dat ze erin geslaagd waren om enkele van de componenten van leven te produceren (wat ze niet hebben gedaan), om van deze basislijn van ingrediënten naar volledig ontwikkeld leven met cellulaire complexiteit te gaan en een geavanceerde DNA-code, is uitiem een kwantumsprong van onvoorstelbare proporties, met elke stap een onoverkomelijke hindernis.

Naturalistische filosoof Karl Popper merkte op: “Wat de oorsprong van het leven en van de genetische code tot een verontrustend raadsel maakt, is dit: de genetische code heeft geen biologische functie, tenzij deze wordt vertaald; dat wil zeggen, tenzij het leidt tot de synthese van de eiwitten waarvan de structuur door de code is vastgelegd. Maar... de machinerie waarmee de cel (althans de niet-primitieve cel, die de enige is die we kennen) de code vertaalt, bestaat uit ten minste vijftig macromoleculaire componenten die zelf in het DNA zijn gecodeerd. De code kan dus niet worden vertaald behalve door gebruik van bepaalde producten van zijn vertaling. Dit vormt een verbijsterende cirkel; een echte vicieuze cirkel, zo lijkt het, voor elke poging om een model of theorie te vormen van het ontstaan van de genetische code”.[9]

Het leven komt van de Auteur van het leven

Al het leven is ontworpen en gemaakt door God tijdens de scheppingsweek en wordt door God ondersteund en bevestigd in deze huidige wereld. Deze naturalistisch denkende wereld waarin we leven heeft de dingen volledig andersom, met mensen die concluderen dat abiogenese waar is en Genesis een mythe. Maar uit zowel de Schrift als de observationele wetenschap blijkt dat abiogenese een mythe is, Genesis is echte geschiedenis en God is het ware leven.

“En God schiep de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens waarvan het water wemelt, naar hun soort, en alle gevleugelde vogels naar hun soort. En God zag dat het goed was”. (Genesis 1:21).

“En God zei: Laat de aarde levende wezens naar hun soort voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren van de aarde, naar zijn soort! En het was zo”. (Genesis 1:24).

“Toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen”. (Genesis 2:7).

“Toen liet de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam een van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees. 22 En de HEERE God bouwde de rib die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam”.

(Genesis 2:21–22).

“U doet Uw hand open en verzadigt al wat leeft, naar Uw welbehagen”. (Psalmen 145:16).

“In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. 2 Dit was in het begin bij God. 3 Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding ge-

maakt dat gemaakt is. 4 In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen”. (Johannes 1:1–4).

“Hij [Christus] is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping. 16 Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen. 17 En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem”. (Kolossen 1:15–17).

Eindnoten

1. Dr. Eugene S. McCartney, “Spontaneous Generation and Kindred Notions In Antiquity”, *Transactions of the American Philological Association*, Vol. 51 (1920): 104–108, https://penelope.uchicago.edu/Thayer/E/Journals/TAPA/51/Spontaneous_Generation*.html
2. “Francesco Redi”, *Encyclopaedia Britannica*, <https://www.britannica.com/biography/Francesco-Redi>.
3. Ari Ben-Menahem, “The Spontaneous Generation Controversy (340 BCE–1870 CE)”, *Historical Encyclopedia of Natural and Mathematical Sciences*. (Berlin, Heidelberg: Springer-Verlag, 2009), 273.
4. Stanley L. Miller, “Production of Some Organic Compounds under Possible Primitive Earth Conditions”, *Journal of the American Chemical Society* 77, no. 9 (May 12, 1955): 2351–2352, <http://image.sciencenet.cn/olddata/kexue.com.cn/upload/blog/file/2008/9/2008922131449638394.pdf>.
5. Shige Abe, “Reflections From a Warm Little Pond”, NASA, Last modified April 27, 2001, <https://astrobiology.nasa.gov/news/reflections-from-a-warm-little-pond/>.
6. Jerry Bergman, “Why the Miller–Urey Research Argues Against Abiogenesis”, <https://answersingenesis.org/origin-of-life/why-the-miller-urey-research-argues-against-abiogenesis/>.
7. Committee on the Limits of Organic Life, *The Limits of Organic Life in Planetary Systems* (Washington D.C.: National Academy Press, 2007), 60.
8. Jonathan Wells, *Icons of Evolution* (Washington, DC: Regnery Pub., 2000), 24.
9. Karl Popper, “Scientific reduction and the essential incompleteness of all science”, *Studies in the Philosophy of Biology*, Francisco Ayala and Theodosius Dobzhansky, eds. (Berkeley: University of California Press, 1974), 270.

Lees ook:

- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Abiogenese.pdf>
- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/God-en-natuurwetten.pdf>
- <https://www.trueorigin.org/abio.php> (Engels)
- Cartoons: <http://www.verhoevenmarc.be/cartoonindex.htm#schepping>
- Rubriek “Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm